

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XOboE/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 2206201105
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2206201105.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému D. R., narodenému XX. Q. XXXX, bytom S. G., o zastavení exekúcie, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 11Er/90/2006, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 6CoE/58/2013-58 z 27. júna 2013, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej z a s t a v u j e .
- II. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 11Er/90/2006-24 zo 4. apríla 2012 vyhlásil exekúciu vedenú na podklade exekučného titulu (notárskej zápisnice), ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia za neprípustnú a zároveň ju zastavil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnenu predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. c/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania súdu (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoj záver založil na zistení, že vyhlásenie o uznaní záväzku a súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice uskutočnil advokát Mgr. Tomáš Kušník ako splnomocnený zástupca povinného, pričom splnomocnenie bolo súčasťou predtlaču zmluvy o úvere, na základe ktorej oprávnená poskytla povinnému úver. Takéto splnomocnenie za účelom uznania dlhu je podľa názoru súdu prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zastupovať iného nemôže ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že dané plnomocnenstvo je neplatným právnym úkonom podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, čo následne spôsobuje, že ani predložená notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom oprávňujúcim viesť voči povinnému nútený výkon povinnosti vymedzenej v exekučnom titule. S poukazom na to, že v predmetnej exekúcii sa vyskytol dôvod znemožňujúci pokračovať v jej vykonávaní, súd rozhodol v súlade s ustanovením § 57 ods. 1 písm. g/

Exekučného poriadku tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň ju zastavil.

2 Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 6CoE/58/2013-58 z 27. júna 2013 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej aj „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“). Osobitným výrokom odvolací súd zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania. Návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd zamietol s odôvodnením, že oprávnenu navrhované prejudiciálne otázky sú irelevantné vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu a ich potenciálne zodpovedanie naň nemá reálny dosah. Konštatoval, že nie je dôvod mať pochybnosti o tom, že vnútroštátny súd vo všeobecnosti môže svojim rozhodnutím zabrániť vymožitelnosti pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi, pričom daný postup nie je v rozpore s čl. 17 Charty základných práv EÚ upravujúcim otázku ochrany vlastníckeho práva a ani v rozpore s čl. 47 Charty týkajúcim sa práva na spravodlivý proces. Uvedený záver odvolacieho súdu bol potom kľúčovým pre posúdenie dôvodnosti návrhov oprávnenej na prerušenie konania. Keďže k predmetnému právnemu posúdeniu bol odvolací súd spôsobilý dospieť sám, na základe už existujúcej konštantnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, nebolo potrebné zahájiť prejudiciálne konanie pred Súdnym dvorom EÚ a z uvedeného dôvodu prebiehajúce konanie prerušovať.

3 Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave - vo výroku zamietajúcom návrhy na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie - podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP), napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4 Zo spisu vyplýva, že odvolanie oprávnenej bolo podané na Krajskom súde v Trnave 11. marca 2014. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5 S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákonom č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

6 Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

7 Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa odseku 2, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8 Jedným z neodstrániteľných nedostatkov procesných podmienok, ktoré spôsobujú, že súd musí

konanie zastaviť, je nedostatok funkčnej príslušnosti (ktoréhokoľvek) súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdov. Keďže oprávnená svoje odvolanie podala ešte 11. marca 2014 a podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP platí, že konanie začaté do 30. júna 2016 na funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo, Najvyšší súd Slovenskej republiky svoju funkčnú príslušnosť na konanie o odvolaní oprávnenej skúmal v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase začatia odvolacieho konania. Dospel pritom k záveru, že nie je funkčne príslušný na prejednanie podaného odvolania oprávnenej a zároveň neexistuje zákonný dôvod na postúpenie veci inému (funkčne príslušnému) súde.

9 Uvedený záver vyplýva zo znenia prvej vety § 201 OSP, v zmysle ktorej platilo, že účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Na konanie v prvom stupni boli v zmysle § 9 ods. 1 OSP zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodovali ako sudy prvého stupňa: a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 OSP). Krajské sudy boli tiež funkčne príslušné na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov (§ 10 ods. 1 OSP), zatiaľ čo Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 OSP).

10 V zmysle procesnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 je teda Najvyšší súd Slovenskej republiky funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa. Prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 OSP).

11 Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávnenej na prerušenie konania, vydané po začatí odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho a takéto rozhodnutie nie je možné napadnúť odvolaním (§ 201 OSP a contrario). Vzhľadom k tomu, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu odvolacieho súdu zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia (§ 161 ods. 2 CSP).

12 Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

13 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.